

Odesszai vendégek Szegeden

A testvérvárosi kapcsolatok keretében Odesszából turistacsoport érkezett Szegedre. A fiatal szovjet dolgozók kíséretében tartózkodik Bulicsov Szergej Szergejevics vezérőrnagy és Litvinov Fedor Pavlovics ezredes, mindketten a Szovjetunió Hőse kitüntetés tulajdonosai. Őket és Hripko Ljudmilla Boriszovát, a csoport vezetőjét fogadta tegnap, csütörtökön Oláh Miklós, a városi pártbizottság titkára. Aki elmondta, Szeged felszabadulási évfordulójának ünnepére készül ezekben a napokban. Ezért külön öröm, hogy városunkban köszönhetjük azokat a katonákat, akik részt vettek Szeged, s az egész ország felszabadításában.

B. Szergej Szergejevics a 46. hadsereg légi deszant hadosztályának kapitányaként harcolt a Tisza mentén. Hadműveleteik eseményeire emlékezve elmondta: feladatuk kapta, minél gyorsabban a lehető legkisebb áldozatok árán szabadítsák föl Szegedet. Ez sikerült is. S a vezérőrnagy most szívesen látja a Belváros öreg épületeit. L. Fedor Pavlovics mérnök ezredes szintén repülő volt. Az 5. és 17. légi

hadseregnek segített bombázó repülőjével. Százhetvenkét bevetésen vett részt — ott volt Bécs és Berlin ostromában. Igazán nehéz helyzetbe háromszor került, amelyeknek könnyen lehetett volna tragikus vége.

Az idős katonák — kitüntetésük is bizonyítéka — hősiességen teljesítették küldetésüket a felszabadító harcokban. Túléltek a világháborút, s megadatott nekik a családról való gondoskodás kötelessége is. Gyerekeik, unokáink körében élnek ma, tevékenyen. Fedor Pavlovics mérnökszociológiával foglalkozik, könyvet ír. Szergej Szergejevics, ahogy egészségi állapota engedi, gyakran tesz eleget fiatal közösségek meghívásának. Szegeden például ott voltak a KISZ Csongrád Megyei Bizottságán, a szintén tegnap tartott megbeszélésen. A Domaszéki Szőlőfűrt Termelőszövetkezet baráti találkozására is ellátogattak.

Ma, pénteken az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkkal, holnap Szeged nevezettségével ismerkednek. A szovjet csoport vasárnap utazik el Szegedről.

M. E.

Előadás a pártiskolán

Csütörtökön az MSZMP Csongrád Megyei Bizottságának Oktatási Igazgatóságán előadást tartott dr. Látos István, az MSZMP KB Párt- és Tömegszervezetek Osztályának helyettes vezetője az MSZMP XIII. kongresszusát követő pártpolitikai feladatok időszerű kérdéseinek megoldásáról.

Tapasztalatcsere

Tegnap, csütörtökön, Szegeden, a megyei Teszöv székében a József Attila Tudományegyetem gazdaságpolitikai tanszékének munkatársai Nagy Lajos egyetemi tanár vezetésével, tapasztalatcserén vettek részt. Hasló Pál, a Teszöv megyei titkára tájékoztatta a jelenlévőket a szövetkezetek gazdasági, gazdálkodási helyzetéről. A tanszék dolgozói ismertették legújabb kutatási eredményeiket, amelyeket a mezőgazdaságban lehetne hasznosítani. Ezután ellátogattak a Sándorfalvi Magyar-Lengyel Barátság Tsz-be, s tanulmányozták a szövetkezet életét.

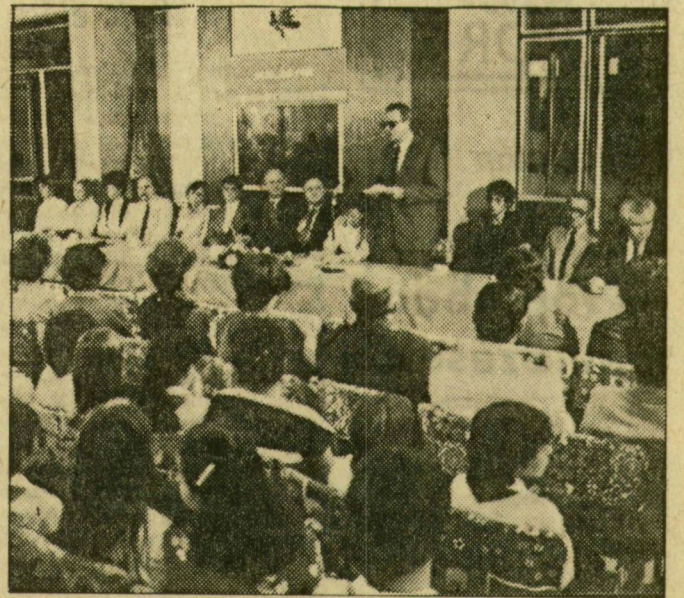
Kollégiumavatás

Ortutay Gyuláról nevezték el a tehetséges gyerekek szegedi otthonát

Nyolc évvel ezelőtt érkeztek meg az első lakók; Csongrád megye tanácsa diákotthonként létesített Szegeden a tanyákon és a községekben lakó általános- és középiskolás korú tehetséges gyerekeknek. Akkor is viták témája volt: hogyan lehet megoldani, hogy a rosszabb körülmények között, abban a bizonyos „hátrányos helyzetben” élő tehetségesek el ne kallódnak. Manapság is érvek ütözköznek „elitiskola ügyekben”; ám annak a sokoldalú, szakértő munkának, pedagógiai gyakorlatnak a szükségességét, amelyet tehetséggondozásnak nevezünk — senki sem vitatja. Az Aprilis 4. utján székelő diákotthon az elmúlt évek alatt bizonyított: eddig nem volt olyan tanév, amikor lakóinak tanulmányi átlaga ne lett volna a 4-es osztályzat fölött; még nem bukott meg egyetlen diák sem; az egyetemre-főiskolákra jelentkezők 90-95 százalékát fölvevették! Olyan adatok ezek, melyekkel nem sok oktatási intézmény dicsekedhet Magyarországon. S hogy mi van mögöttük? Pedagógiai igényesség; rengeteg munka; lélektani érzékenység; emberi törődés; közösségteremtő akarat és a valódi közösség minden előnyének okos használata. Természetesen sok pénz is; ám úgy tetszik, a diákotthon irányítói, gazdái ezúttal helyesen érzékelték, ez az a befektetés, amely nemcsak gyorsan megtérül, hanem pénzben ki sem fejezhető hasznot hoz. Amiből a jövőnk épülhet.

Az intézménynek tegnap, csütörtökön, ünnepe volt: diákotthonból kollégiummá avanszált (a KISZ KB versenymozgalmában két egymást követő évben is olyan színvonalú munkát kell végezni, olyan eredményeket elérni, amelyekért arany oklevél jár — s a diákotthonból ezután lehet: kollégium). Az avatási ünnepséget névadással kötötték össze, ezentúl az intézmény neve: Ortutay Gyula Általános és Középiskolai Kollégium.

Ebben a városban talán nem kell különösebben indokolni a névválasztást: Or-

Schmidt Andrea felvétele
A névadó tudósra Márta Ferenc akadémikus, az MTA alelnöke emlékeztet

tutay Gyula ellete és munkássága — amelynek egyik fontos meghatározó szakasza Szegeden telt — valóban példának állítható a mai diákoknak. A tudós akadémikus, a tanár, a „magyarságtudomány” a néprajz kielemező alakja, a tudományos szervező egyéniség, az elkötelezett közéleti ember a következőket mondta egyik nyilatkozatában: „Mi Szegeden azt is megtanultuk a nehéz és mégis feledhetetlen egyetem évek alatt, hogy hol a helyünk, kiknek az oldalán. S ezért a tanításért, ezért a hűség, baráti közösségért egész életemben hálás fia maradok Szegednek.” Születésének 75. évfordulóján bizonyosan méltón adózunk emlékének, ha kedves városának az az intézménye veszi föl a nevet, ahol a kétkézi dolgozók legtehetségesebb gyermekei nevelődnek.

Az avatónépszerűen Karári Sándorné, az intézmény igazgatója mondott köszöntőt, Márta Ferenc akadémikus, az MTA alelnöke beszélt Ortutay Gyula életéről és művéről. A KISZ KB zászlaját Szabó Éva, a KB tagja adta át a kollégiumi közösségnek, Szabó G. Lászlótól, a megyei tanács elnökhelyettesétől miniszteri kitüntetésekkel vehettek át a kollégium dolgozóit. Kiváló Munkáért kitüntetést kapott Tóth Józsefné tanító, Miniszteri Dicséretet Antal Miklós gépkocsivezető. Az intézmény szakszervezeti bizottságának titkára Megyei Miklós a pedagógus szakszervezet elnökségének dicsérető oklevelét kapta. A KISZ KB Dicsérető Oklevelét Tóth Tamás, a városi KISZ-bizottság első titkára adta át Dömsödi Jánosnak, a kollégiumi diáktanács titkárának és Csurgó Ilonának, az intézményi KISZ-alapszervezet titkárának. Az ünnepségen ott voltak a megye és a város vezetői: Kocz János, a megyei pártbizottság titkára; Székely Sándor, a városi pártbizottság első titkára, Papp Gyula, Szeged tanácselnöke. Jelen volt Germáné Vastag Györgyi, a megyei KISZ-bizottság első titkára, a pedagógus szakszervezet, a társintézmények képviselői, valamint Ortutay Tamás, a névadó fia. Az avatáson ünnepi műsort mutattak be a kollégium lakói, amelyet Ortutay-gyűjtéséből válogattak.

Minden sanzon: dráma

Catherine Danais, a francia sanzon hagyományos műfajának képviselője adott hangulatos koncertet Szegeden, az egyetem Dugonics téri épületének aulájában. Izig-végig francia nő, aki inkább hazájától távol, külföldön áratja sikereit. Felépése előtt beszélgettünk.

Franciaországban most valahogy hátrébe szorult ez a műfaj — mondja Catherine. — Johnny Halliday karolta fel ismét, ám amit ő csinál, végül is távol áll az igazi, eredeti sanzonművésztől. Külföldön annál nagyobb az érdeklődés.

Magyarországon, tapasztalása szerint, hogyan fogadják az Ön művészetét? — Kisebbségi közönség, három-négyszáz ember előtt énekeltem Debrecenben, Miskolcon, Budapesten. Úgy láttam, nagyon érdeklődnek, még azok is, akik nem beszélnek franciául.

Ilyen fontosnak tartja a szöveget? — Zene és szöveg egyformán lényeges. Persze vannak számok, amelyekben hol az egyik, hol a másik kerül előtérbe. Úgy válogatom a műsrom, hogy ki egyenlített egymást. Ha olyan dalt énekelek, amelyben kevésbé érdekes a szöveg, megpróbálok valamiféle érzelmi többletet belevíni. Nagyon jó zongorakísérem van, sokszor a hangszer tölti be a háttérbe szoruló szöveg szerepét.

Milyen szempontok szerint választja a számokat? — Főként a klasszikus sanzonkincsekre támaszkodom: nagyon szeretem Bécud, Prevert, Kosma, Piaf dalait. Franciaországban persze most is találni kitűnő szerzőket, de őket csak a közönség bizonyos rétege ismeri. Így elég hálátlan feladat az új számok előadása. Mivel a sanzon franciául egyszerűen dalt jelent, befér műsoromba akár a rock is, egy-egy szám erejéig. Tizenkét évig az operában dolgoztam, úgyhogy nem ismeretlen számomra jóformán semmilyen műfaj.

Érzelmei is szerepelnek játszanak repertoárja összeállításában? — Természetesen tetszenie kell a dalnak, éreznem kell valamit iránta. Amikor énekelek, nem dolgozom, ha-

Catherine Danais

nem valahogy magától jön az egész. Azt hiszem, bizonyos érettség, élettapasztalat szükséges ehhez. Sok pontot megtalálni a magánéletben, ezek az impulzusok, élmények adják az igazán hiteles, érdelemgazdag előadás alapját. Nem hiszem, hogy egy húszéves lány el tudná énekelni ezeket, nem elég érett hozzá.

Közönsége? — Főként a tizenöt-huszonöt éves korosztályból tevődik össze.

Épp az imént mondta, ök még nem elég érettek... — Megérteni megértik, csak elénekelni nem tudják. Persze vannak olyan dalok,

amelyeket én sem tudok visszaadni, mert nem vagyok elég távol tőlük. Szomorú is lenne, ha nem volnának ilyenek. Egyébként mind egyik sanzon tulajdonképpen egy kis dráma, önálló színházi darab. Egy ilyen esten mindenki megtalálja azt, amelyik hozzá szól.

Zeneszerzéssel, szövegírással próbálkozott már? — Olyan ez, mint az irodalom: vannak, akik írnak, vannak, akik tolmácsolják. Átélem, amit más ír, de nem érzek ihletet, hogy magam öntsem dalba gondolataimat.

Mit gondol, milyen jövő vár a sanzonra? — Marad. Feltétlenül marad. Voltak időszakok, mikor az opera is „lezuhant”, de ime, ismét divatban van. Főleg a klasszikus sanzonról vélem úgy, mindig élni fog, csak újat kell belevinni. Ezek nem attól klasszikusok, hogy pusztán régiék, hanem mert sokat mondanak ma is.

Hogyan érzi magát Magyarországon? — Nem udvariasságból mondom, igazán nagyon jól. Tres bien... Ahogy kocsi-val, vonattal utazom, bámulom a nagy síkságot. Gyönyörű a föld színe, a horizont, ahol a föld egyszer csak eltűnik. Még nagyon sok titok van, amit nem tudok erről az országról.

Varju Erika

A falunapoktól a BASIC-táborig

A cím szavait megszámlálhatatlan más is helyettesíthetné: a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat működségi területe annyira kiszélesedett manapság. Különösen kisebb településeken szembetűnő a Társulat jelenléte.

Ilyenként ismerszik Sándorfalván a nagyközségi TIT-szervezet. Egy évtizedes múltja van; ezalatt nemcsak jó kapcsolatok alakultak a főnt sorolt fórumokkal, de a TIT-szervezet maga is a község lakóinak fontos fórumává vált. Immár természetes gesztussal kéri a falusiak a számukra éppen aktuális előadás-sorozatokat — a pályaválasztástól a nyúltenyésztésig mindenféle té-

májút. A TIT „baráti köröket” szervez, a Munka és műveltség vetélkedőt, hegesztőtanfolyamot és falunapokat, mikor mire van szükség. A tíz év alatt összesen 150 előadás-sorozatot tartottak. Mindezekről a szervezet titkára, Michna József számolt be a szegedi és városkörnyéki TIT-szervezet elnökségi ülésén, amelyet tegnap, csütörtökön tartottak.

Ez alkalommal értékelte az elnökség a nyári BASIC nyelvi tanfolyamokat — jónak. Puskás Albert főiskolai docens beszámolójából kiderült, hogy az idén másodsorú megszervezett számítógépes tábor igen népszerű; szálláshelyek és gépek hiányá-

A korszerű cipőgyártásról

Technikusok nemzetközi tanácskozása

Csütörtökön a Duna Intercontinental Szállóban megkezdte VII. kongresszusát a Cipőtechnikusok Nemzetközi Szövetsége.

A kétnapos tanácskozást Hugo Lüscher, a szövetség elnöke nyitotta meg, köszöntötte 17 ország jelenlévő 250 cipőtechnikusát, valamint a 150 hazai szakembert.

Cseh József ipari miniszterhelyettes bevezető előadásában elmondta, hogy a magyar cipőipar szakmai hagyományai jelentősek; évente 50 millió pár lábbeli készül Magyarországon, kétszáz annyi, mint amennyit hazánk lakossága évente vásárol. A termékek mintegy 65 százalékát 10 magyar vállalat állítja elő, ezért is nagy a jelentősége a mostani konferenciának, amelyen a korszerű cipőgyártás, értékesítés, a modern technikai, technológiai és szervezési módszerek kölcsönös megismertetése a fő cél.

Vermes Lászlóné, a hazai Bőr-, Cipő- és Bőrfeldolgozóipari Tudományos Egyesület tiszteletbeli elnöke arról szökött, hogy az egész világon szinte azonosak a cipőipar problémái.

A kongresszus szakmai előadásokkal folytatódott,

előnye nyitotta meg, köszöntötte 17 ország jelenlévő 250 cipőtechnikusát, valamint a 150 hazai szakembert.

Cseh József ipari miniszterhelyettes bevezető előadásában elmondta, hogy a magyar cipőipar szakmai hagyományai jelentősek; évente 50 millió pár lábbeli készül Magyarországon, kétszáz annyi, mint amennyit hazánk lakossága évente vásárol. A termékek mintegy 65 százalékát 10 magyar vállalat állítja elő, ezért is nagy a jelentősége a mostani konferenciának, amelyen a korszerű cipőgyártás, értékesítés, a modern technikai, technológiai és szervezési módszerek kölcsönös megismertetése a fő cél.

Vermes Lászlóné, a hazai Bőr-, Cipő- és Bőrfeldolgozóipari Tudományos Egyesület tiszteletbeli elnöke arról szökött, hogy az egész világon szinte azonosak a cipőipar problémái.

A kongresszus szakmai előadásokkal folytatódott,

Új vöröskeresztesek

A Magyar Vöröskereszt jelentős fejlődést ért el ifjúságpolitikai munkájában — állapították meg a szervezet országos vezetőségének csütörtöki ülésén.

Gegesí Kiss Pálnak, a Vöröskereszt elnökének vezetésével a testület értékelte a szervezetnek az ifjúság körében végzett munkáját. Rámutattak: mind több fiatal vállal részt a különböző vöröskeresztes akciókban. Az 1977-ben a KISZ Központi Bizottságával megkötött együttműködési megállapodás alapján a vöröskeresztes szervezetek az elmúlt időszakban arra törekedtek, hogy sajátos programokkal és módszerekkel vegyenek részt az ifjúság szocialista, humanista szemlével nevelésében, az önzetlen segítőkészség erkölcsi értékének kialakításában és gyökörllésében. Az ülésen megállapították: a középfokú oktatási intézmények tanulóinak 17 százaléka, az egyetemi hallgatóknak több mint 10 százaléka csatlakozott a mozgalomhoz. A Vöröskereszt azonban kevésbé követi figyelemmel a lakóterületi és munkahelyi alapszervezetekben dolgozó fiatalok tevékenységét.